

968.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 grudnia 1934 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o ulgach w spłacie długów posiadaczy gospodarstw wiejskich oraz rolniczych przedsiębiorstw i instytucji w bankach państwowych.

Na podstawie art. 1, 2, 3, 4, 6 i 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o ulgach w spłacie długów posiadaczy gospodarstw wiejskich oraz rolniczych przedsiębiorstw i instytucji w bankach państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 839), zarządzam co następuje:

I. Państwowy Bank Rolny.

§ 1. Kapitał zakładowy Państwowego Banku Rolnego, wynoszący w myśl art. 4 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 117, poz. 966) 130 milionów złotych, zmniejsza się z dniem 31 grudnia 1934 r. o 30 milionów złotych, t. j. do wysokości 100 milionów złotych.

§ 2. Z dniem 31 grudnia 1934 r. uruchamia się w Państwowym Banku Rolnym Fundusz Oddłużenia, przewidziany w art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o ulgach w spłacie długów posiadaczy gospodarstw wiejskich, oraz rolniczych przedsiębiorstw i instytucji w bankach państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 839); fundusz ten stanowić będzie własność Banku i będzie uwidoczniony w jego bilansie.

§ 3. Na Fundusz Oddłużenia w Państwowym Banku Rolnym przekazuje się:

1) sumę 35.599.895,04 zł z lokat Skarbu Państwa w Państwowym Banku Rolnym oraz pochodzące od tej sumy należności w wysokości 1.166.057 zł 05 gr,

2) listy zastawne i obligacje meljoracyjne Państwowego Banku Rolnego, stanowiące własność Skarbu Państwa wartości nominalnej 18.000.000 zł oraz pochodzące od nich należności w wysokości 4.234.047 zł 91 gr,

3) sumę 30.000.000 zł, o którą został zmniejszony kapitał zakładowy Państwowego Banku Rolnego, zgodnie z § 1 rozporządzenia niniejszego,

4) sumę 3.500.000 zł ze specjalnych rezerw Państwowego Banku Rolnego.

§ 4. Upoważnia się Państwowy Bank Rolny do zastosowania wobec dłużników Banku, na rachunek Funduszu Oddłużenia, ulg następujących:

1) w zakresie kredytu długoterminowego w listach zastawnych z tem, że ulgi przewidziane poniżej, z wyjątkiem ulg wymienionych w pkt. d paragrafu niniejszego, odnoszą się do gospodarstw kategorii A w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o kon-

wersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 841), oraz do gospodarstw powstałych z parcelacji bez względu na obszar:

- a) umorzenia tej części nieumorzonego kapitału pożyczek według stanu na 1 stycznia 1935 r., która stanowi nadwyżkę ponad 50% przyjętego przy udzielaniu pożyczki szacunku obciążonych nieruchomości, z tem, że w stosunku do dłużników, których nieruchomości znajdują się pod egzekucją lub którzy oprócz gruntów, obciążonych pożyczkami w listach zastawnych, posiadają jeszcze inne grunty, umorzenie w całości lub części wyżej wymienionej nadwyżki nieumorzonego kapitału pozostawia się uznaniu Państwowego Banku Rolnego;
  - b) umorzenia według uznania Państwowego Banku Rolnego, całości lub części poszczególnych rat wraz z dodatkiem administracyjnym, poczynając od raty płatnej 1 października 1934 r. w stosunku do dłużników, których gospodarstwa zostały dotknięte klęską powodzi w 1934 r.;
  - c) umorzenia według uznania Państwowego Banku Rolnego w granicach do 20% nieumorzonego kapitału według stanu na dzień 1 stycznia 1935 r. w stosunku do dłużników, którzy przekazali listy zastawne, opiewające na złote w złocie płatne według równowartości 9/31 grama czystego złota za 1 złotego w złocie, na poczet ceny kupna ziemi po kursie nie wyższym niż 100 złotych za 100 złotych w złocie wartości imiennej;
  - d) obniżenia oprocentowania w czterech kolejnych ratach amortyzacyjnych o 1½% rocznie, poczynając od raty płatnej 1 października 1934 r., wypłaconych do dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego pożyczek, ciężących na nieruchomościach powstałych z parcelacji, oraz na innych, których obszar obciążony pożyczką nie przekracza 100 ha;
- 2) w zakresie kredytu długoterminowego w obligacjach meljoracyjnych Państwowego Banku Rolnego:
- a) umorzenia tych części pożyczek w obligacjach meljoracyjnych, wypłaconych przed dniem 1 lipca 1932 r., co do których Państwowy Bank Rolny stwierdzi, że te części pożyczek zużyte były na:
    - 1) budowę odpliwów, z wyjątkiem pożyczek udzielonych na przebudowę i budowę gospodarstw rybnych,
    - 2) zmeljorowanie gruntów włączonych przymusowo do obszaru spółek wodnych w tych przypadkach, gdy włączenie takie nie podniosło wartości gospodarstwa,
    - 3) zmeljorowanie gruntów, na których urządzenia meljoracyjne, w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, źle działają z przyczyn niezależnych od dłużników;
  - b) umorzenia części pożyczek w obligacjach meljoracyjnych w wysokości określonej

przez Państwowy Bank Rolny, wypłaconych przed dniem 1 lipca 1932 r., które zużyte zostały na zmeljorowanie gruntów, obciążonych oprócz pożyczek meljoracyjnych i innymi pożyczkami Państwowego Banku Rolnego, o ile łączne obciążenie przekracza 100% szacunku, ustalonego przez Bank przy udzielaniu pożyczek, z tem, że w przypadku nieustalenia tego szacunku przy udzielaniu pożyczek, stosowane będą normy szacunkowe obowiązujące Bank w dniu przyznania pożyczki meljoracyjnej;

- c) umorzenia w 10% -tach kapitału pożyczek w obligacjach meljoracyjnych, wypłaconych przed dniem 1 lipca 1932 r. z tem, że procent powyższy będzie liczony również i od kapitału, który pozostanie po ewentualnym zastosowaniu ulg, przewidzianych powyżej (lit. a) i b));
- d) obniżenia oprocentowania w czterech kolejnych ratach amortyzacyjnych o 1½% rocznie poczynając od raty październikowej 1934 r. pożyczek w obligacjach meljoracyjnych wypłaconych do dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego;
- e) umorzenia według uznania Państwowego Banku Rolnego w całości lub części poszczególnych rat wraz z dodatkiem administracyjnym, poczynając od raty płatnej 1-go października 1934 r., w stosunku do dłużników, których gospodarstwa zostały dotknięte klęską powodzi z 1934 r.;

3) w zakresie należności z tytułu reszty ceny kupna gruntów z majątków własnych Państwowego Banku Rolnego — częściowego lub całkowitego umorzenia wszelkich zaległych należności, stosowania obniżenia oprocentowania oraz, w poszczególnych przypadkach, częściowego umorzenia kapitału według zasad zatwierdzonych na wniosek Prezesa Banku przez Ministra Skarbu;

4) w zakresie kredytu krótkoterminowego — stosowania obniżenia oprocentowania oraz innych ulg i umorzeń według zasad, zatwierdzonych na wniosek Prezesa Banku przez Ministra Skarbu.

§ 5. Wysokość sum, przeznaczonych na ulgi przewidziane w poszczególnych punktach § 4 oznacza Minister Skarbu na podstawie przedstawionych przez Prezesa Banku planów oddłużenia, ze wskazaniem sposobu dysponowania sumami przekazanymi na Fundusz Oddłużenia.

Plany te powinny obejmować również sumy przeznaczone na obniżenie cen sprzedawanych przez Bank działek z parcelacji własnych majątków w kwocie nie wyższej jednak, niż 3.000.000 zł.

Na wniosek Prezesa Banku Minister Skarbu może w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych udzielać dalszych ulg, nieprzewidzianych w rozporządzeniu niniejszem.

Minister Skarbu oznaczy, na wniosek Prezesa Banku, sposób zużycia sum, pozostałych po wykonaniu planów oddłużenia.

§ 6. Upoważnia się Państwowy Bank Rolny:

1) do odraczania terminów płatności i rozkładania na raty zaległości powstałych przed dniem 1 lipca 1934 r. z tytułu pożyczek w listach zastawnych, jak również do konwertowania tych zaległości na dodatkowe długoterminowe amortyzacyjne pożyczki gotówkowe z okresem umorzenia nieprzekraczającym 40 lat, licząc od dnia 1 stycznia 1938 r. przy oprocentowaniu 4½% w stosunku rocznym;

2) do odraczania terminów płatności i rozkładania na raty zaległości powstałych przed dniem 1 lipca 1934 roku z tytułu reszty ceny sprzedaży gruntów z majątków własnych Banku, jak również do konwertowania tych zaległości na dodatkowe długoterminowe amortyzacyjne pożyczki gotówkowe z okresem umorzenia nie przekraczającym 40 lat, licząc od dnia 1 stycznia 1938 r. przy oprocentowaniu 4½% rocznie;

3) do odraczania terminów płatności i rozkładania na raty zaległości powstałych przed dniem 1 lipca 1934 roku z tytułu kredytów, udzielonych w obligacjach meljoracyjnych, jak również do konwertowania tych zaległości na dodatkowe długoterminowe pożyczki amortyzacyjne gotówkowe z okresem umorzenia nieprzekraczającym 30 lat, licząc od dnia 1 stycznia 1938 r. przy oprocentowaniu 4½% w stosunku rocznym.

Zasady ulg przewidzianych w paragrafie niniejszym ustali na wniosek Prezesa Państwowego Banku Rolnego Minister Skarbu.

§ 7. Od zaległości, wymienionych w § 6 odraczanych lub rozkładanych systemem nieamortyzacyjnym nie będą pobierane odsetki za okres czasu od dnia 1 lipca 1934 r. aż do wyznaczonych przez Bank terminów płatności tych zaległości.

Od zaległości wymienionych w § 6 skonwertowanych na pożyczki amortyzacyjne gotówkowe, nie będą pobierane odsetki za czas od 1 lipca 1934 r. do dnia 1 stycznia 1938 r.

§ 8. Od pożyczek konwersyjnych wymienionych w § 6 Państwowy Bank Rolny ma prawo pobierać odsetki zwłoki w wysokości i na warunkach, jak przy pożyczkach udzielanych przez Bank w listach zastawnych lub w obligacjach.

§ 9. Za czynności, związane z udzieleniem ulg przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem, Państwowy Bank Rolny ma prawo pobierać opłaty, których wysokość ustali Minister Skarbu.

Ponadto dłużnicy obowiązani są zwrócić Bankowi zapłacone za nich przez Bank opłaty pisarzy hipotecznych.

II. Bank Gospodarstwa Krajowego.

§ 10. Z dniem 31 grudnia 1934 r. uruchamia się w Banku Gospodarstwa Krajowego Fundusz Oddłużenia, przewidziany art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o ulgach w spłacie długów posiadaczy gospodarstw wiejskich, oraz rolniczych przedsiębiorstw i instytucyj w bankach państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 94,

poz. 839); fundusz ten stanowić będzie własność Banku i będzie uwidoczony w jego bilansie.

§ 11. Na Fundusz Oddłużenia w Banku Gospodarstwa Krajowego przekazuje się:

- 1) ze specjalnej waloryzacyjnej rezerwy Banku Gospodarstwa Krajowego sumę zł 1.733.000,—
- 2) z innych rezerw Banku Gospodarstwa Krajowego sumę „ 5.500.000,—
- 3) z lokaty Skarbu Państwa w Banku Gospodarstwa Krajowego z Państwowego Funduszu Kredytowego „F” „ 4.000.000,—
- 4) lokaty Skarbu Państwa z funduszy obrotowych na sumę „ 28.613.237,65
- 5) oraz inne sumy, które na wniosek Prezesa Banku Gospodarstwa Krajowego Minister Skarbu przeznaczy na Fundusz Oddłużenia.

§ 12. Upoważnia się Bank Gospodarstwa Krajowego do zastosowania wobec dłużników Banku na rachunek Funduszu Oddłużenia ulg następujących:

- 1) w zakresie kredytu długoterminowego:
  - a) umorzenia przedwojennych pożyczek włościańskich b. Polskiego Banku Krajowego we Lwowie,
  - b) umorzenia pożyczek udzielonych rolnikom na odbudowę zniszczeń wojennych przez b. Galicyjski Wojenny Zakład Kredytowy i b. Państwowy Bank Odbudowy:
    - całkowitego — w stosunku do gospodarstw o obszarze nieprzekraczającym 50 ha, oraz
    - częściowego lub całkowitego, przyznawanego indywidualnie — w stosunku do gospodarstw o obszarze ponad 50 ha,
  - c) umorzenia w poszczególnych przypadkach części lub całości odsetek zwłoki z dodatkiem administracyjnym od zaległych rat kredytu długoterminowego,
  - d) umorzenia części lub całości poszczególnych rat wraz z dodatkiem administracyjnym, poczynając od raty płatnej 1 lipca 1934 r., w stosunku do dłużników, których gospodarstwa zostały dotknięte klęską powodzi w 1934 roku;

2) w zakresie kredytu krótkoterminowego — przez stosowanie obniżenia oprocentowania oraz innych ulg i umorzeń.

Zasady udzielania ulg i umorzeń przewidzianych w paragrafie niniejszym ustali na wniosek Prezesa Banku Minister Skarbu.

§ 13. Wysokość sum przeznaczonych na ulgi przewidziane w poszczególnych punktach § 12 oznacza Minister Skarbu na podstawie przedstawionych przez Prezesa Banku planów oddłużenia, ze wskazaniem sposobu dysponowania sumami przekazanymi na Fundusz Oddłużenia.

Na wniosek Prezesa Banku Minister Skarbu może udzielić dalszych ulg nieprzewidzianych rozporządzeniem niniejszym.

Minister Skarbu oznaczy na wniosek Prezesa Banku sposób zużycia sum pozostałych po wykonaniu planów oddłużenia.

§ 14. Upoważnia się Bank Gospodarstwa Krajowego do odraczania i rozkładania na raty na zasadach określonych na wniosek Prezesa Banku przez Ministra Skarbu zaległości powstałych przed dniem 1 lipca 1934 roku z tytułu pożyczek w listach zastawnych, jak również do konwertowania tych zaległości na dodatkowe długoterminowe amortyzacyjne pożyczki gotówkowe z okresem umorzenia nieprzekraczającym 40 lat, licząc od dnia 1 stycznia 1938 roku przy oprocentowaniu 4½% w stosunku rocznym.

§ 15. Od pożyczek konwersyjnych, wymienionych w § 14 Bank Gospodarstwa Krajowego ma prawo pobierać odsetki zwłoki w wysokości i na warunkach, jak przy pożyczkach udzielanych przez Bank w listach zastawnych.

§ 16. Za czynności związane z udzieleniem ulg przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym Bank Gospodarstwa Krajowego ma prawo pobierać opłaty, których wysokość ustali Minister Skarbu.

Ponadto dłużnicy obowiązani są zwrócić Bankowi wypłacone za nich przez Bank opłaty pisarzy hipotecznych.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

969.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 17 grudnia 1934 r.

o opłatach sądowych, notarialnych i pisarzy hipotecznych, za czynności, związane z działalnością Banku Akceptacyjnego.

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ułatwieniach dla instytucyj kredytowych, przyznających dłużnikom ulgi w zakresie wierzytelności rolniczych, w brzmieniu ustalonym w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 1 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 973) zarządzam co następuje:

§ 1. Wypisy, odpisy, zaświadczenia, wyciągi i inne dokumenty, wydawane przez sądy dla zrealizowania celów, objętych ustawą z dnia 24 marca 1933 r. o ułatwieniach dla instytucyj kredytowych, przyznających dłużnikom ulgi w zakresie wierzytelności rolniczych, w brzmieniu ustalonym w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 1 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 973) — wolne są od opłat sądowych i hipotecznych.

Wszelkie wnioski i wpisy hipoteczne, mające na celu zabezpieczenie wierzytelności, objętych układami, przewidzianymi w art. 1 ustawy powołanej w ustępie poprzedzającym, jak również mające na